

ŞEİR QADIN

Mən bir az çöl qadınam,
bir az da orman qadın.
Bir az şeir qadınam,
Bir az da roman qadın.
Dadı damağımdadı,
Baldırğanın, reyhanın.
Yarpız, quşəppəyinin,
Çörəkotunun tamı...
Tala-tala ələfəm,
Çiçək-çiçək dağam mən.
Sahibini gözləyən,
Soyumuş ocağam mən.
Gedək, bu yol aparar,
Birbaş Göyçəyə bizi.
Neçə davamçısı var
Nüşabənin, Tomrisin.
Vətəndi adi daşı,
Bir çöpü də vətəndi.
Çox da ana deyirik
Vətən Allaha təndi.
Qadınam, qadın... ana,
Hər dərdə sipər qadın.
Bətnimdə böyüyübdü,
O Həcər, Nigar qadın.
Leyli mənəm, Şirin mən,
Ocaq qadın, Pir qadın.
Tanrının yaratdığı,
Ən gözəl əsər...Qadın!
...Mən bir az çöl qadınam,
Bir az da şeir qadın...
Yenə də axşam oldu
Yenə gün axşam oldu.
Yenə uçdu qaranlıq.
Qürbətdən dən gətirib.
Yerə səpdi qaranlıq.
Yenə O deyən oldu,
Yenə mən o dünyalıq.
Çıxıb indi necə alım,
Kimdən alım halallıq?!
Yenə də gözlə dedilər,
Keçib gedər dumanlar.
Qayıdıb ürəyimi vurdu
O gümansız gümanlar
...Yenə də axşam oldu...